

Stadsgezichten

Ik sta naast Philip Akkerman, die zichzelf veroordeeld heeft tot levenslang zelfportretten schilderen. Een achterlijke onderneming, vindt hij vaak. Al maakt hij er honderdvijftig in een jaar. In alle stijlen die hij maar verzinnen kan. Maar daar gaat het nu niet over. We proberen door te dringen in de esthetiek, de schoonheid van Den Haag. In galerie Stroom bekijken we de stadsgezichten die hij in de vroege jaren '80 maakte, vóór de zelfportretten begonnen. En foto's van zijn vriend Jos Smits uit die zelfde tijd. Elke week schreven ze elkaar een brief. Jos Smits stierf in 2006.

Akkerman (Vaassen, 1957) woont sinds z'n acht-

tiende in Den Haag maar voelt zich nog steeds een boer, 'zoals alles wat van iets verder weg dan Delft komt'. Een buitenbeentje tussen stad en land. Maar hij gaat graag naar ADO-Den Haag: 'De wedstrijd kan me niet slecht genoeg zijn.' Dat Haagse, wat is dat toch? 'Er van houden door het te verfoeien,'

Philip Akkerman

zegt hij. 'Dat manke. Niet alleen de onvolmaaktheid maar ook de gelukzalige vaststelling daarvan.'

Op de foto's van Jos Smits zie je allereerst auto's, Amerikaanse patsbakken, chroom, met butsen en deuken. Jos zag een auto en het Haagse stadsgezicht kreeg je er bij. Dichtgespijkerd, vervallen. Alles kriskras door elkaar, na in het wilde weg slopen en bouwen. Het is gezond om door een stad te lopen waar af en toe een ingestort huis staat. Samen met de stadsgezichten van Akkerman vormen de foto's een ode aan het ongenaakbare Den Haag.

'Alle auto's zijn als nieuw tegenwoordig. In deze is gereden, er is op geschoten.'

We herinneren ons de autotijd. Ze stonden overal. Op bruggen en stoepen, dubbel geparkeerd. Soms hoorde je getoeter, dan wou er iemand tussenuit en moest je de jouwe even weg zetten. Philip kijkt naar z'n oude tekeningen en prevelt: 'Ik ben gewoon niet zo goed. Het perspectief rammelt. De gebouwen zouden zo in kunnen storten. Ik doe wel m'n uiterste best. Ook in de portretten. Maar we zijn zo stom, wij mensen. We denken dat we alles weten, maar we weten 0,00001 van wat er te weten valt. En we moeten ook niet de illusie hebben dat we iets ook maar ergens een beetje zullen begrijpen.'

Zover Den Haag. Nog te zien tot 27 januari.